

Köprüden Önce Son Çıkış

– AhmetZeytinci · 05 Mayıs 2017

Orta okuldayız, bir hevesle bir hevesle okuyoruz zannediyorsanız aldanırsınız, tembel tenekenin tekiyiz, bize ders sormayın da onun dışında ne sorarsanız sorun, telefon ile joker hakkımızı bile kullanmadan, hatta arkadaşımız, can kardeşimiz Hakkı'ya bile sormadan cevaplarız ders dışında ki bilimum soruları... Derslerimiz kötü ise de beden dersinden on üzerinden on, on bir her türlü notu alırız, atletik bir yapımız var haliyle, dal gibi incecik sayılırız...

Beden Öğretmenimiz Eşref Bey çok cana yakın, atletik de üstelik, iyi bir Hoca. Eee ilkokuldan orta öğretime geçince öğretmenlerin hepsi bir an da Hoca olmuştu. Siz boş verin o eski dizilerden Hayat Bilgisinde ki hayali tip Afet Öğretmenin "Hoca Cami'de Hoca Cami'de" lafına... Hoca hem okulda hem de camide...

Çoğu kere serbest kalsak da beden dersinde zaman zaman Eşref Bey, sınav çekme, mekik çekme, takla, perende, ve köprü kurma, kasadan atlama gibi hareketlerde yaptırıyor bizlere. O zaman bileklerimiz kuvvetli kilolarımız az, sınav da bana mısın demiyoruz, mekik de öyle, lakin, şu köprü kurma yok mu köprü kurma, işte onda şapa oturuyoruz. Eşref Hoca'ya "Hocam benim idealimde ki meslekler arasında mimarlık, inşaat mühendisliği yok kesinlikle şu köprü kurma işini bana yaptırmayın diyorum." tınmıyor dinlemiyor beni, dinlemediği gibi bir de "Oğlum bunların ileri ki hayatınız da sizlere çok faydası olacak, sonra bana dua edersiniz." diyor Hocamız. Allah Allah ne faydası olur ki bana köprü kurmanın, diye düşünmeden edemiyorum. En fazla ileri de köprü kurup torunlarımı göbeğime oturturum, diye geçiriyorum içimden, ona da o tarihte seneler seneler var daha...

Of ki of! Bu köprü yüzünden en sevdiğim beden eğitimi dersinden, ramak kaldı neredeyse soğuyacağım. Yok, yok bu böyle olmayacak ya, Eşref Hoca'ya söyleyeyim saat ücreti ne ise takdim edeyim Hocama bana üç beş derste bu köprü kurma işini öğretsin. Spor yapıyoruz hem de sporcunun "Zeki çevik ve ahlaklısı." olmaya çalışıyoruz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi, ama işte o köprü yok mu köprü... Eşref Hoca durmadan gaz veriyor bana "Hadi oğlum sen yaparsın, çalışırsan başarırsın, senin için çocuk oyuncağı aslında bu." Arkadaşlarım ayrı bir havada, onlarda yarı şaka yarı ciddi dolduruşa getiriyorlar beni...

Yok bu böyle olmayacak. Söyleyeyim Hocaya beni muaf tutsun köprü kurma hareketinden. Aslında kabiliyet düşmanı da bir adam değilim ama... "Hocam boş ver ben sana harbiden bir elli sınav çekeyim en temizinden, yirmi beşini sınav yirmi beşini de köprüye say ya ne olur?" (Bilekler kuvvetli o zaman elli sınav çekiyordum, kilo da azdı haliyle.) Hoca taviz vermiyor. Yok bu böyle olmayacak, kıymetli Hocam Eşref Bey beni köprü kurma yüzünden ikmale bırakırsa, çok kötü bir durum. Düşünsenize bütün derslerden geçmişsiniz, bir tek beden eğitimi dersinden köprü kuramamak yüzünden kalmışsınız. Gece

rüyalarımaya girer oldu artık bu köprü kurma işi... Rüyada da güzel kuruyorum ama, hem de hiç kimsenin yardımını olmadan. En yüksek notu da kapıyorum Eşref Hoca'dan, güneş pencereden girip de gözümeye vurdu mu bir uyanıyorum, tüh rüya imiş deyip hayıflanıyorum iyiden iyiye...

Yine bir rüyada Eşref Hoca ile baş başayız, hem de nerede biliyor musunuz? Nereden bileceksiniz ben söylemesem? Boğaziçi Köprüsünün dibindeyiz, Eşref Hocanın elinde bir sopa, bana dönüyor. "Bak şu Boğaziçi Köprüsüne hadi bakayım kur şimdi sen de bir köprü, hadi Ahmet hadi Ahmet." Bir taraftan da sopayı sallıyor Eşref Hoca. Acayip terliyorum, bu rüya değil sanki bir kabus, evet evet bu kabus kesinlikle eminim... Boğaziçi Köprüsünün yanından vızır vızır arabalar geçiyor. Geçerken de bize acayip acayip bakıyorlar. Dönüp kaçmaya başlıyorum, hızlı adımlarla, ben kaçıyorum Eşref Hoca beni kovalıyor bir taraftan da bağırıyor "Köprü kur Ahmet köprü kur." Of ki of daha hızlı koşmalıyım, daha hızlı... Kaçarken de Eşref Hocaya dönüp "Köprüyü boş ver Hoca ben sana sınav çekeyim mekik çekeyim idare ediver." diyorum. Sonra bir an da önümde bir yazı kocaman harfler ile "Köprüden önce son çıkış." Hemen dalıyorum oraya... Oraya dalmam ile uyanmam bir oluyor. Meğerse beden dersinden bir sonra ki Almanca dersinde uyuyormuşum, arkadaşlarımın ve Almanca Öğretmenimiz Vildan Hanımın, dürtmesi ile kendime geliyorum...